

Publicerad 2009-11-27 18:19 av Åsa Pyke

Barnarbete

- Kom nu barn, det är dags att kavla.
- Ja, hurra, dags att kavla.
- Jag vill börja.
- Nej, du började sist, nu är det min tur.
- Nehej, för det är MIN tur, ni båda ska jämt vara först.
- Glöm nu inte bara att ni måste ta i.
- Nejdå, mamma!

Fnissiga samlas barnen, turas om att rulla kaveln fram och tillbaka.

- Glöm inte att kavla sidorna också.
- Nejdå, mamma, vi glömmar inte sidorna.
- Vad mjuk den är, säger den yngsta och sätter provande ett finger i, hur blev den så?
- Jag vet, säger mellanbarnet, av jäsning.

Allmänt fniss.

- Bullar i ugnen, säger den äldsta.

Gapskratt.

- Kavla på nu, säger mamman otåligt.

Barnen kavlar och kavlar, men fnisset ligger hela tiden nära ytan och kittlas.

- Snart är det färdigt, säger den äldsta.
- Ja-a, snart är den platt, säger den yngsta.
- Vad bra, säger mamman, då är ni snart klara.
- Men först ska den prutta, säger mellanbarnet.

Mera fniss som övergår i gapskratt när det ljuder några riktiga brakare genom köket.

- Tack, mina änglar, nu är det bra, säger mamman.

Hon drar ner tröjan och reser sig upp från golvet.

- Snart är mammas mage platt igen, som den var för läääänge sen, sjunger den yngsta och skuttar iväg efter sina storasyskon.
- Fast jag ser ingen skillnad, viskar den äldsta tyst till mellanbarnet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Åsa Pyke med Poeter.se id #28970 innehar upphovsrätten